

Gdyby wszyscy ludzie...

Znakomity artysta i czarujący człowiek, od 40 lat związany ze sceną a od 17 lat kierownik artystyczny i naczelny reżyser Teatru Dramatycznego Im. M. Gorkiego w Kujbyszewie. Piotr Lwowicz Monastyrski, ludowy artysta RFSRR, wyreżyserował już ponad 120 spektakli w różnych miastach radzieckich. Polskę odwiedził czterokrotnie,

Foto: J. Mirski

pilnie przyglądając się polskiemu teatrowi. Dziś wieczorem na scenie festiwalowej zobaczymy w jego realizacji sztukę K. Trieniowa „Lubow Jarawa”, wykonaną przez zespół Państwowych Teatrów Dramatycznych ze Szczecina.

PIOTR MONASTYRSKI: „Miałem początkowo trudności, bo nie znam języka polskiego. Ale pozwoliło mi się „dodrzeć do wnętrza” kolegów

ze szczecińskiego teatru a potem już wszystko poszło znakomicie. Bo artyści zawsze zdołają się najlepiej porozumieć, jeżeli łączy ich szczerą przyjaźń, wzbogacona jednakim umiłowaniem sztuki i życia.

Kujbyszew i Szczecin tylko na mapie leżą daleko od siebie. Podobnie, jak widzowie festiwalowi obejrzą dziś sztukę Trieniowa w mojej realizacji, tak mieszkańcy Kujbyszewa niedawno, bo 3 listopada, świętowali premierę fredrowskich „Dam i huzarów” w realizacji Józefa Gruda, dyrektora i reżysera Teatrów Dramatycznych w Szczecinie. Był to u nas wielki sukces polskiej dramaturgii i mojej sceny, gdyż Gruda „zrobił” ten spektakl po polsku ale w stylu kujbyszewskiego teatru.

W Szczecinie oglądałem „Hamleta” i zaprosiłem Wacława Ulewicza, wykonawcę roli tytułowej, na występy do Kujbyszewa. Zagra on tam duńskiego królewicza z naszym zespołem po polsku. Już z góry cieszymy się wszyscy w Kujbyszewie z tego spektaklu, obiecując sobie po nim wiele artystycznych emocji. Ale na tym nie kończy się współpraca naszych teatrów. W najbliższym czasie dyrektor Gruda sprowadzi do Szczecina dwóch kujbyszewskich aktorów, aby po rosyjsku zagrali z polskimi kolegami komedię „Hanuma” Cagarelliego, współczesnego pisarza gruzińskiego.

Czy świat nie byłby piękniejszy a nasze życie bogatsze i pogodniejsze, gdyby wszyscy ludzie chcieli podobnie ze sobą współpracować i współżyć? Wtedy na pewno światu i nam wszystkim niewiele by już brakowało do szczęścia...” (3)